

§ 18

I lov om markedsføring, jf. lovbekendtgørelse nr. 699 af 17. juli 2000, foretages følgende ændringer:

1. I § 1 indsættes som *stk. 2*:

»*Stk. 2.* Stk. 1 finder ikke anvendelse for finansielle virksomheder, i det omfang økonomi- og erhvervsministeren har udstedt regler om god skik på det pågældende område.«.

2. Efter § 2, *stk. 4*, indsættes som *stk. 5*:

»*Stk. 5.* Stk. 1-4, finder ikke anvendelse for finansielle virksomheder, i det omfang økonomi- og erhvervsministeren har fastsat regler om de i stk. 1-4 nævnte forhold.«.

3. Efter § 17, *stk. 4*, indsættes som *stk. 5*:

»*Stk. 5.* Forbrugerombudsmanden kan uanset stk. 1-4, ikke udstede retningslinier, der alene retter sig mod finansielle virksomheder.«.

§ 19

Stk. 1. Loven træder i kraft 1. juli 2002, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Afgifter i § 1, nr. 13, opkræves med virkning fra den 1. januar 2002. Indberetninger efter § 7, nr. 3, skal foretages for kalenderåret 2002.

Stk. 3. § 2, nr. 1-11 og nr. 16, § 3, nr. 1-9 og nr. 11-12, samt § 5, nr. 1-12, træder i kraft den 1. januar 2003.

Stk. 4. § 41 a, stk. 4-6, finder anvendelse på kautionsaftaler, der er indgået 1. juli 2002 eller senere.

§ 20

Overgangsbestemmelser

Stk. 1. Indberetninger efter § 7, nr. 3, for kalenderåret 2001 skal foretages inden den 1. september 2002.

Stk. 2. Leasingaftaler, indgået før lovens ikrafttræden, er ikke omfattet af § 1 b i lov om banker og sparekasser.

Stk. 3. Bank- og sparekasselovens § 41 a, stk. 4-7, finder ikke anvendelse på kautionsaftaler, der er indgået før 1. juli 2002. Bank- og sparekasselovens § 41 a, stk. 1-3, finder kun anvendelse, hvis de pågældende ydelser er forfaldne efter lovens ikrafttræden.

Stk. 4. Akkumuleret overskud, jf. lovens § 1, nr. 13, til videreførelse ultimo 2001 opkræves i ekstraafgift fra de finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder over 4 år. Afgiften fordeles forholdsmæssigt mellem de virksomheder, som betaler mere end minimumsafgift.

§ 21

Stk. 1. Bortset fra § 1, nr. 13, gælder loven ikke for Grønland og Færøerne, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige grønlandske og færøske forhold tilsiger, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. §§ 4 og 7 kan ikke sættes i kraft for Færøerne. Det samme gælder § 1 for så vidt angår forsikringsvirksomhed.